

Tayyib Atmaca

Hüzünlerimin
Düğünü

-ŞİİRLER-
1980

FİATI: 25 TL.

TAYYİB ATMACA

HÜZÜNLERİMİN
DÜĞÜNÜ
-ŞİİRLER-

Cebelibereket Gazete ve Matbaası Osmaniye/ADANA

Dizgi Düzenleme:

TAYYİB ATMACA

Cilt Baskı:

Celibereket Matbaası

Dr. Ahmet Alkan Cd. Osmaniye/ADANA

Yazışma ve Kitap İsteme Adresi:

Tayyib Atmaca

Rızaiye Mh. Çık.Sk.7 No: 27 Osmaniye/ADANA

KEVEN VE NERGİS

Mutluluk mor dađlarda açan bir nergis ise
Ben kel bir dađın yörebinde biten kevenim
Gönlüm karanlıkta alışıktır zaten sise
Benim olmadı olmayacakta hiç sevenim.

GÜNEŞ AŞARKEN

Gündüzüm gecenin düşmanı olmuş
Umudum vurulur güneş aşarken
Gönlüme isyankâr duygular dolmuş
Etrafım sarılır güneş aşarken.

Kudurmuş gözlerim seli andırır
Yüreğim yırtılır derdi kandırır
Benim ocağımı bir el söndürür
Mutluluk çeralır güneş aşarken.

Kalemim oynarken gözüm yaşarır
Bir dert yıkmak ister beni başarır
Kalbimde hüznü bir gül yeşerir
Toprağım yarılr güneş aşarken

Kadere bükmüşüm bunca yıl boyun
Ne gülmek mutluluk ne de bir oyun
Bir sevdanın keşi olmuşum duyun
Kabirim sorulur güneş aşarken.

NEYLEYİM

Bir sevda ateşi kalbimi dağlar
Yüreğim ulunca neyleyim seni
Kupkuru dallarda bülbüller ağlar
Güllerim solunca neyleyim seni

Sılaya gidiyon yalnızım gayri
Sormazlar burada hatırım sayrı
Dağlar sıralanmış yolumuz ayrı
Geçmişe dalınca neyleyim seni

Sevmedin yürekten yaralı kaldım
Sevenleri görüp ilhamlar çaldım
Gidince buradan kaç mektup saldım
Cevapsız kalınca neyleyim seni

Bir yalvarmadığım kaldı önünde
İstersen inanma kalbim yanında
Bir gün evlenirsen eğer sonunda
Ellerin olunca neyleyim seni

Kâinat daralır ömür küçülür
Zamanı gelince tek tek göçülür
Tayyib Atmaca'ya kefen biçilir
O zaman ölünce neyleyim seni

NE OLDU KELE

Saçına kurbanım gül yüzlü gelin
Gitmezdin köyüne ne oldu kele
Buradan gidince oldun mu elin
Basmazdın mayına ne oldu kele.

Anan mı sebebin kim yaptı bunu
Düşünmezler mi hiç ayrılık sonu
Kocan git diyormuş bırakma onu
Gelmezdin oyuna ne oldu kele.

Ağlama boşuna iş işten geçti
Mutlu et kocanı o seni seçti
Ekin biçer iken yüzün mü pişti
Kaşının yayına ne oldu kele.

Çol-çocuk anası olmuşsun artık
Yamalı giyemezken şalvarın yırtık
Beline dökülen belikler pırtık
Asalet huyuna ne oldu kele.

Tayyib Atmaca'yım kırıktır sazım
Fark etmez öyleyse baharım yazım
Paslanmış gönlüme geçmiyor nazım
Yüzünün suyuna ne oldu kele.

BİR ZAMANLARDI

Bir zamanlardı
Sevmek
Gölmek
Mutlu olmak
Şimdi o zaman geçti
Boşadır ağlamak.

Bir zamanlardı
Sana kucak açmak
Dertlerden kaçmak
Saçlarını okşamak
Bak o günler geçti
Boşadır seni yaşamak.

Bir zamanlardı
Hayallere dalmak
Gölmek
Oynamak
Ve arkandan ağlamak
Bir zamanlardı
Yok artık sevdalanmak.

KÖYÜM

Soğuk pınarların karlı dağların
Hasreti işlendi benim gönlüme
Zamanı gelince türlü bağların
Umudu düşlendi benim gönlüme.

Ekildi mi paklan ne oldu pancar
Değirmen alır mı daha da avcar
Koyunlar doyar mı ne yer ne içer
Yolların eşlendi benim gönlüme.

Akar mı Hurman'ım çağlar mı suyu
Saçtığım buğdaylar sürdü mü boyu
Geçti mi Fatma'nın sümüklü huyu
Yalnızlık kişlendi benim gönlüme.

Selam söylen yeller benden o yâre
Dönmez sebebi var deyin bu kere
Çaldı felek beni yerlerden yere
Anılar haşlandı benim gönlüme.

O BİR GÜLDÜ

O bir güldü
Dökük yapraklı
Kurak topraklı
Besledim onu gönül bahçemde
Suladım damarlarını
Yıllardır gözyaşlarımla
O bir güldü
Ve sonunda
Kuruyuverdi
Döküldü yapraklarından
Öldü.

ELLERİN GELİNİ

Çalınır davullar öter zurnalar
Sevdiğim ellere gelin oluyor
Dostlarıma haber verin turnalar
Sevdiğim ellere gelin oluyor.

İçmem için bana kurdular masa
Onlarda yok idi dert ile tasa
Meğer böyle işim bu düzen yasa
Sevdiğim ellere gelin oluyor.

Hedef yıldızlardı kurşun sıktılar
Ne usandı onlar ne de bıktılar
Küçücük dünyamı böyle yıktılar
Sevdiğim ellere gelin oluyor.

Tayyib Atmaca'ya bu dertte yetmez
O artık kurumuş bir dalda ötmez
Vursalar da bugün düğünden gitmez
Sevdiğim ellere gelin oluyor.

GÖNÜL

Gördüğün güzele yeter kandiğın
Kapına kilidi vurmali gönül
Bülbül olup gülden güle konduğın
Tutduğın dalı kırmali gönül.

Neyine güvenip çıkarsın yola
Sen seni satarsın bir tane pula
Güvencin kaldı mı dünyada kula
Bildiğın yaparsın sürmeli gönül

Her kimin değere neyse onu ver
Zamanın geçti sanma henüz daha er
Çok düştün aldandın kanma bu sefer
Seni saat gibi kurmalđ gönül.

İçyapın nasıldır belli mi yaşın
Dert mi mutluluk mu ekmeğın aşın
Belli mi baharın belli mi kışın
Birazcık üstünde durmalđ gönül.

Tayyib Atmaca der bitmedi sözüm
Alevi tükenmiş şimdi bir közüm
Harcama kendini gel iki gözüm
Etrafın dikenle sarmalı gönül.

KOPTUN MU DİLİM

Gönlüm bir merhabanla
Kendinden geçiveriyor
Hayaller kurmaya çalışıyorum
Senle başlayacak mutluluktan yana
Oysa sen habersizsin bütün bunlardan
Belki aklının ucundan dahi geçirmiyor
Bana umut bağlaman.

Bir tebessümle kahroluyorum
Sen bunun farkında bile değilsin
Belki sana açılmam için
Kafdağı'nın prensi olmam gerek
Bu denli uzağım sana
Oysa sen etle tırnak gibi
Yapışıkısın bana.

Sen masumlaşınca seviniyorum
O an manalı manalı bakıyorsun gözlerime
Her halde anladı halimden diyorum
Bakıyorum gözbebeklerinin içine
Söylemek istediklerimi anlamıyorsun
Sonra sıramın yanı başına gelip
Bana bakıp duruyorsun
Haydi haydi söylesene dilim
Koptun mu ne susuyorsun.

DÖRTLÜK

Sen viraneye dörderdin gönülistanımı
Çiğnedin gittin umutlarımı geri dönmedin
Isıttırdın kendine kaynattırdın kanımı
Sen gönlümde yanan ateşsin hâlâ sönmedin.

BU YIL DA SENSİZ GEÇECEK

Bu yıl da sensiz geçecek
Yine tomurcuk açmaya başlayacak
Gönlüme ekip gittiğin ıstıraplar
Bu yıl da ne kapacak gözlerimi

Bu yıl da kaderimle baş başa kalacağım
Sen gülüp eylenirken uzak diyarda
Ben burada bu yıl da kahrolacağım.

Çürük bir çınar ağacı gibiyim şimdi
Ellesen bir dalımı
Bin yaprağım dökülür
Dertler mi emdi umutlarımı
Zavallılık çöktü boynuma
Sevincimi alıp götürdün de
Hüznü bıraktın koynuma.

Bu da kaderden deyip gelip geçeceğim
Avutmaya çalışacağım umutlarımı mazimle
Bu yıl da kan kusacağım
Oluk oluk akacaksın gözlerimde
Ama sana içimi
Bir daha kusmayacağım.

GÜLÜM

Kilometrelerin ta ötesinde
Düğününün çalınır göremem
gülüm Bir çığlık yükselir gün batısında
Umudum bulanır soramam gülüm.

Davullar vurulur zurnalar öter
Duyulmaz feryadım dağlara çatar
Herkes mutlu olup kurşunlar atar
Yıllarım çalınır aramam gülüm.

Kınalar yakılır senin eline
Benzetirler allı pullu geline
Hiç mi acımazsın Tayyib kuluna
Bir daha yarına varamam gülüm.

GİRME DÜŞÜME

Kaçıncı kez bu düşlerime girişin
Kaçıncı kez af dilemen
İstemiyorum seni dedim ya
Girme bundan sonra düşlerime
Gönlümü aydınlatan güneş değilsin artık
Artın ne enerjimsin
Ne de ekmeğime katık.

Maziye gömdüm seni yıllar önce
Yeşermen bile mucizedir ancak S
eni hayallediğim zaman
İçimde bir kin bir öfke
Zihnimi sarar nice düşünce
Çözüm ararım onlara
Geçmez bir türlü gündüz ve gece.

Gönül sarayımı harabe ettin
Yıkıp gittin güpe-gündüz
Bak aradan kaç yıl geçti
Buruştı o sana gülen yüz
Git git istemiyorum
Gelme bana geçse de bin güz.

O KIZ

Ellerimi ellerine uzattım
Ellerini geri çekti
Bakıp durdu gözbebeklerime
Sonra yutkunarak
Yanımdan geçip gitti
İlerde birden dura kaldı
Herhalde o kız bana
... diyecekti.

SOLUK TABİAT

Yemyeşil tabiat artık kurumuş
O sevimli çiçekler yok artık
Gölgesinde oturduğumuz ağaç devrilmiş
Anılar yaşadığımız yerde
Şimdi sarhoşlar mekân kurmuş.

Yeşermez artık sensiz tabiat
Çiçekler kokmaz sen olmayınca
Tomurcuk açan filizler
Benim aşkla yandığım gibi
Onları da güneş kavurmuş yağmur beklerler.

Bir gün belki de oralarda Belki de bitkin halde
Her çiçeğin dibine
Birer damla gözyaşı dökerim
Belki de sevdiğim
Zamanla onlara gübre olurum
Belki de sensizliğin acısına
İstirap dolu yaşantıya katlanamayıp
Karışırım tabiatın o solan yapraklarına.

YÜREĞİNİZ SOĞUDU MU DERTLERİM

Şiirlerimde tepeden tırnağa
Devamlı seni işledim
Kâh ağlayıp kâh güldürdün
An geldi seni günlerce düşledim
Voltalarım aşındı
Sokak kaldırımlarınız
Ve kaç kez ihtilale hazırlandı yüreğim
Kaç kez isyan gırtlığıma geldi
Kendimi yedim içtim bitirdim
Bir avuç umudum vardı daha dün
Onu da bugün yitirdim.

Şimdi dünlerimden arta kalan
Kaybolmaya yüz tutmuş birkaç senli iz
Bu daha dertlerimin sonbaharı
Solmaya hazır vaziyette içimdeki filiz
Ve size ne oldu gözlerim
Yoksa yağmura mı özendiniz
Yüreğiniz soğudu mu dertlerim
Haydi gülünüz eylesiniz.

ENSTİTÜLÜ KIZ

Saçları örülmüş ince beline
Benziyon günlere enstitülü kız
Muhtacım ben senin tatlı diline
Değişmem ballara enstitülü kız.

Kaşların dönüşmüş bir bükük yaka
Durumun benziyor asil bir soya
Baktım da yüzüne sanki bir rüya
Serpilmiş yollara enstitülü kız.

Güneşten mi yoksa esmerdir yüzün
Kati mı taşlardan kalpteki özün
Alevler çıkarır bakınca gözün
Bürünmüş allara enstitülü kız.

O

O yitirmişliğini arayan
Çaresizlik çıkmazının
Sonundaki kırık ampullü
Direğin dibinde bekleyen zavallı.

O kaybetmek istemeyen
Gün yirmi dört saat
Neşeden uzakta
Başka bir âlemde
Anıları kucaklaya meçhul.

O korkulu düşlerin
Prangasına vurulmuş
Mutluluğu zoraki sesle
Haykırmak isteyen garip.

O kendi kendinin
Vurdumduymazı olup
Nasıl yürüdüğünü bile bilmeyen
Neşesiz sarhoş.

O geldiği yeri isteyen
Buradan tiksinen
Hep hayallerinde orayı düşleyen
Sahipsiz bir ölü.

BİR ŐİR YAZAYIM DEDİM

Bir Şiir yazayım dedim
Senli anılarla dop-dolu
Serdim koskoca mazimizi avuęlarımaya
Kurcalamaya başladım anılarımızı
Kâh aęladım kâh güldüm
Bazen sevinçten gözyaşı döktüm
Bazen de kederden
Sonra o gözyaşlarımı içtim yudum yudum.

Bir Şiir yazayım dedim
İstedim ki dizelerinde dert olmasın
Umutlarım yeniden filizlensin
Yeniden açmaya başlasın dedim
Ve böyle deyip durdum
Birkaç damla gözyaşımla
Mazideki anılarımı suladım
Belki onları yeřertirim dedim
İşte bu gece de hayal evrenimde
Kendimi bir bir yedim bitirdim.

DERT ÇOBANI

Rengin başka kokun başka başka bir gülsün sen
Ne yazık ki yaprağını dahi okşayamadım
Benim ekmeğimsin aşımsın her şeyimsin sen
Bir gün olsun sensiz bir hayalle yaşamadım.

İstersen dertler bende son demini demlensin
Sana yaklaşmasınlar belaları olurum
Varsın acılar bırak içimde nemlensin
Ben beni ancak onlar arasında bulurum.

Kıskanırım yel okşasa saçının tek telini
Kaldı ki yerime başka bir el okşasın
Hiçbir tatlı söz yaklaşmaz mı senin diline
Yeter artık bırakta dertler beni boşasın.

Çocuk gibi hıçkırarak ağlamak isterim
Erkeklığime yediremem bunu bir türlü
Bir dert çobanıyım milyonca sürü güderim
Mutluluk dağlarının üstü buzla örtülü.

An gelir benliğimden bir isyan fıskırır
İster istemez kül etmek isterim dört yanı
Sonra dur der hayalimde biri çağırır
Çevirip durdurur bana gün boyu zamanı.

NE

O bir çiçek Ya bir böcek
Ya örümcek Ya da gerçek.

DESENE

Selamın kesildi mektubun gelmez
Şimdi burda bir el oldum desene
Gönlüm gönlünde garip bir yer bilmez
Kelamın almadım saldım desene.

Aramıza demir perde çekildi
Gözlerime kinli bir mil çekildi
Beni yakan eller geri çekildi
Her gün neşe ile doldum desene.

Beni yedin içtin bitirdin yuttun
Ele kanıp elin sözünü tuttun
Bir kenara atıp beni unuttun
Senden iyi birin buldum desene.

Ne dersen de bana haklıysan eğer
Sana kimse vermez ben kadar değer
Ucuza satmışsın sen seni meğer
Dallarım döküldü soldum desene.

Tayyib Atmaca der ha varım ha yok
Ne aç kaldım şükür ne de tok
Kalbime kişlendi zehirli bir ok
Ben nişanı sana aldım desene.

HÜZÜNLERİMİN DÜĞÜNÜ

Huzura kavuştum sanıyordum hani nerde
Gözyaşlarım yine döndüler yenik seferde

Buldum diyordu o dosta giden dost yolu
Bir karda kışta kaldım ki yağmur kar ve dolu.

Umut sanki bir kıl ip çeksem hemen kopacak
Bu bozuk gönül yuvasın hangi kuş yapacak

Gözlerimde ağlayan gözler yetim ve öksüz
Hıçkırıklar olur mu gülerken öksürüksüz

Düşüncelerim oldular gülmenin esiri
Geçmedi gönlümde dil yarasının tesiri

Ağlayanla ağlayandın gülenle de gülen
Ve neden oldum ben şimdi yalnız terkedilen

Neşe bir cam bardakta seyrederken düştü
Olanca dertlerim onun başına üşüştü

Bu gün hüznlerimin tek tek oldu düğünü
Al götür zaman bu günü yarını ve dünü.

HAYALDE SATILIR ALAMADIĞIM

Dertlerimi içimde küf tutturdun
Yıllardın bir neden silemediğim
Şükür neşeyi de sen unutturdun
Bu yüzdendir benim gülemediğim.

Ben seni gül ettim sen beni çalı
Ben kuru soğanı sen yedin balı
Ve devirdiler bu bindiğim salı
Bu nedendir sana gelemediğim.

Asır gibi geçer günler haftalar
Umutlarım gönlümdeki raftalar
Neşem ile hüznüm aynı saftalar
Ondan hayat tadın bulamadığım.

Gözlerimde bulut hiç eksik olmaz
Gözyaşım yalağın taşırır akmaz
Benim kin çiçeğim bu yüzden solmaz
Çok felekten bir gün çalamadığım.

Saçlarım yavaş yavaş ağarmakta
Yüreğim susmakta suç bağırmakta
Beni tüm elemeler de çağırmakta
Hayalde satılır alamadığım.

Tayyib Atmaca'ya ekmeği aşu
Zehir katıp verdi candan yoldaşı
Döküldü yaprağı yirmiyken yaşı
Ecelin elinde ölemediğim.

BİR GÜN ANSIZIN ÇIKIP GELİRSEN

Bir gün ansızın çıkıp gelirsen
Beliklerin yine örülmüş olmalı
Yine mavilere bürünmelisin
Gözlerinden sevinç fışkırmalı
Hüzünü olduğu yere bırakıp
Öyle bana gelmelisin.

Bir gün ansızın çıkıp gelirsen
Saçların dokunduğum gibi olmalı
Sen bile ellememelisin
Kaşında kirpiğinde yüzünde
Bir değişiklik istemem
Bunu iyi bilmelisin
Ortak olursan yine kaderime
Benle ağlayıp benle gülmelisin.

Bir gün ansızın çıkıp gelirsen
Bana olduğun gibi görünmelisin
Ne tırnakların ojeli
Ne dudakların boyalı
Yine avcuna kına yakmalısın
Kadınım her şeyim benim
Yine önümde eğilmelisin.

YÜREĞİN SOĞSUN

Sefillik kalbimde mekân ararken
Aha şimdi buldun yüreğın soğsun
Gönlümün bahçesın güller sararken
Tomurcuklar soldu yüreğın soğsun.

Dertlerden kaçarken yolumda diken
Gözlerım ağıttan kapalı iken
Utanmadan beni kökümnden söken
Umutlarım uldu haberın olsun.

Dertliyım burada sen dertsız yaşa
İsterım sevdiğın olsun bir paşa
Akılsız başımı vuruyom taşa
İstedığın oldu yüreğın soğsun.

Çektım hayatından ben bu elimi
Kesselerdi keşke ne var dilimi
Yatak eyledim ben bir tek kilimi
Neşelerım yıldı yüreğın soğsun.

SEVMESEM DE OLURMUŞ

Meğer boşuna umut bağlamışım sana
Boşuna yanıp tutuşmuşum
Sevmesem de olurmuş
Meğerse sensiz de düşüncelerden uzak
Sensiz de hüznün kovulurmuş.

Sevmesem de olurmuş
Daha önce senle güzel sanırdım hayatı
Senden ilham alırdım
Ekmek kadar aş kadar
Kutsal bilirdim seni
Meğerse sensiz de doyulurmuş.

Sevmesem de olurmuş
Sensiz de güzel her şey
Sensiz de tabiat aynı
Düşüncelerim duygularım eskisi gibi
Meğer seni düşünmeden de
Gözlerim uyurmuş
Meğerse sensizlik
Bir kaşık suda boğulurmuş.

SOHBET

Dedim : Yâr seni büfeye koymalı
Dedi : He ya bakıp bakıp doymalı
Dedim : Elim kalksa sana kıymalı
Dedi : Dedi sen bilirsin ne yaparsan yap.

Dedim : Herhalde yanakların bir nar
Dedi : He o dediğin şey bende var
Dedim : Gözlerin alev dudağın kor
Dedi : Gel dudağını yapayım kebab.

Dedim : Gel beni kendin gibi güldür
Dedi : He o öten gül d alında bülbüldür
Dedim : Al hançeri vur beni öldür
Dedi : Yine bana bozdurma asap.

Dedim : Versene elini elime
Dedi : He o dediğin şek tek bir kelime
Dedim : Yine sızı girdi belime
Dedi : Üzülme geçer bir gün ahbab.

Dedim : Tayyib Atmaca'yı bırak git
Dedi : He karnım aç yerim bir simit
Dedim : Uçurumdayım ya çek ya it
Dedi : Ölürsen alır mıyım sevap.

GERÇEKLEŞMEYEN DÜŞ

O bir düştü
Gerçekleşmeyen
O bence kendime
Gerçek bir eştı.

O bir anıydı
Yaşamakla bitmeyen
Hayallere yetmeyen
Doğacak sabahlarımın
Tanıydı.

O bir çiçekçi
Rengi başkaydı
Kokusu başkaydı
Duruşu kalbimi okşardı
O bence bir
Gerçektı.

BİR SÖYLEYEBİLSEM

Bir volkan misali şimdi
Patlamak üzereyim tam
Bir öfke bir isyan
Ve yumruklaşır içimde acı
Bir türlü ağlayamam.

Durup dururken küfretmek isterim
Geçmişime inat geleceğime
O an yaklaşmaz yanıma tatlı bir anı
Dertler ile baş başa kalınca
Ezmek isterim avuçlarımda zamanı.

Bir kusabilsem duygularımı sana
Bir söyleyebilsem seni sevdiğimi
İşte ondan sonra isyan bayrağım yarıya inerdi
Ondan sonra durdururdum zamanı
Tüm dertlerim dinerdi.

SEN

Sen: Yeni tomurcuk açmış bir çiçek
Sen: Tarifsiz bir neşenin gülüsün
Sen: İçimde yalan değil bir gerçek
Sen: Gönül bülbülümün son gülüsün.

Sen: Kem göz ile bakarsın hüzüne
Sen: Çoktan çıkmışsın umut düzüne
Sen: Kestirmişsin dertlerini gözüne
Sen: Umutlarımın kaynağı selisin.

Sen: Ağlamalara inat gülensin
Sen: Domuz gibi her şeyi bilensin
Sen: Bir ok olup yüreğimi delensin
Sen: Tıka-basa mutluluk dolusun.

Sen: Tam bal yapabilecek bir arı
Sen: Kaldırırısın kin dağında karı
Sen: Eyledin bu hayatımı yarı
Sen: Sevgi kervanımın tek yolusun.

Sen: Özlemi ile yaşadığımsın
Sen: Benim gönlümde taşıdığımsın
Sen: Gelende dertleri boşadığımsın
Sen: Umutlarımın moru, alısın.

BEN

Ben: Serseri şaşkın garip zavallı
Ben: Elin eli daha da eliyim
Ben: Karalar giydim giymedim allı
Ben: Tanımadığın zırrıkı bir deliyim.

Ben: Hüzün tarlalarının ekini
Ben: Bulamayan hayatın zevkini
Ben: Kurumuş bir kevenin dikenini
Ben: Bilinmez evrenin uçmaz yeliyim.

Ben: Dün yaşayan bugün kayıp anı
Ben: Düşüncelerin doğmayan tanı
Ben: Dert kervanının yıkık bir hanı
Ben: Her adımını taşlı ömür yoluyum.

Ben: Kışın en ortasında bir tipi
Ben: Zamanın çürük kopacak ipi
Ben: Gülmeye inat yüzlerin tipi
Ben: Benim içimde yağan doluyum.

Ben: Karanlık gecelerin zifiri
Ben: Dünü bugünü kilitli biri
Ben: Dün ölmüş bugün yaşayan diri
Ben: Savrulmuş umutların külüyüm.

TERKEDİP GİDİNCE

Bugün benim dostum dersin sen bana
Ama yarın gelir falan olurum
Çok dil döktüm çok yalvardın ben sana
Hâlâ inanmazsın yalan olurum.

Sen de terk edipte giden sılana
Sen güle ben sarılırım yılana
Kinim saçılır gördüğün alana
Ve kendi kendime gülen olurum.

İnattır gülmeye bu solup yüzüm
Farklı değildir gece ve gündüzüm
Taşa geçti sana geçmedi sözüm
Daha çok saçlarım yolan olurum.

Beklerim ki gelsin mektubun senin
Korkarım el okşar o yumşak tenin
Bana artarsa eğer bin katlı kinin
Bir daha hayattan yılan olurum.

Tayyib Atmaca'ya güldün ve geçtin
Ben selin ortasında sense geçtin
Ben ağlarken gülüp kendinden geçtin
Bu gidişle çabuk talan olurum.

AĞLA KUS KALEMİN

Çaresi bulunmaz nedensiz bir sıkıntının
Yapılması sordur gönüldeki yıkıntının

Gerçek gözyaşı dökenler için için ağlar
Yüreği acı yoksulluk ve de sevda dağlar

Kinler üst-üste birikti mi bir volkan olur
Deyin kim bu gücün karşısında kalkan olur

Bir hüznü varsa sevinç hanımın yanına
Döner ki yanında hüznü tükürür canına

Ne sefanın koynunda habersiz gamda
Sefillik ve sessizlik ancak dertli adamda

Neşelerim kaçaktır Kafdağı'nda saklanır
Bir gelseler onlar hüznülerim ayaklanır

Haydi içini boşalt ağla kus kalemim
Yeter isyankâr olma sus kalemim.

SEVMEKTE HAKKIM

Üşüdüm dalında ötüp durmaktan
Yaprakların arasına sar beni
İçimdeki dertlerim kudurmakta
Bilmiyorsan bilenlere sor beni.

Gel sen bir çiçek ol ben de bir arı
Gel kalksın umut dağının karı
Birlikte geçirek kışı baharı
Sen mutlu edersin ancak yar beni.

Gözümde hayalin bir gerçek gibi
Yapıştım sana bir örümcek gibi
Her gün aç gönlümde bir çiçek gibi
Bu gönül gülistanında vur beni.

Dün sevgi durağında çıktık yola
El-ele mutluysak girek kol-kola
Ve durmadan gidek vermeden mola
Önünde katıp kovala yor beni.

Tayyib Atmaca'der sevmekte hakkım
Hüzünü yenmede evmekte hakkım
Bir güzel sevgili övmekte hakkım
Tutuşturdu dudağında kor beni.

SENİ SENDEN ÇOK SEVDİM

Yükledin umudum körpe dalına
Var kuvvetinle kırmaya çalıştın
Didindin uğraştın ve sonunda
Sen de aldatmaya alıştın.

Sevgi kervanımın yolunu kestir
Ve onlardan aldın alacağını
Karşılığında öbek öbek dert verdin
Sen kendini mutlulukla
Beni de mutsuzlukla everdin.

Tonlarca ağırlığında laflarını
Hep gram olarak kabul ettim
Tek senin gönlün hoş olsun da
Gerisi önemli değil dedim
Ve seni bu şartlar altında
Seni senden daha çok sevdim.

HASRET

Yar gitti dönmedi bilmem ki nerde
Neçe muhannete kul etti beni
El neşeli bense kapıldım derde
Kendi gül olupta dal etti beni.

Unuttum gülmeyi çoktandır beri
Korkarım tez söner gözümün ferî
Şimdi kaldım ben bir kemik bir derî
Tatlı ekmeğimden al ettin beni.

İstedi avcumdan fazla olanı
Bense beceremedim hiç yalanı
Bir resmidir ondan arda kalanı
Dertlerin elinde tel etti beni.

Evimi başıma yıkıpta gitti
Ben açmadan soldum o yeni bitti
Bilmiyorum sonunda kim
Kaybetti Yerlere atıpta çul etti beni.

Tayyib Atmacâder candan bıkırım
Düne gömülü mazime bakarım
Ben kendi kendime ağıt yakarım
Mutsuzluk kavurup kül etti beni.

SEVGİYE MUHTACIM

Ne dertler dokudular umut halıma
Çak sevdaya gösterdim beğenipte almadı
Nefretler iner de kinler biner bu dalıma
Ne bir dost ne bir sevgili bu kapımı çalmadı.

Geçen seneleri günlere çarpıpta güldüm
Meğer neçe anılarım varmış pas tutmuş
Bir zaman yârin dallarında öten bülbüldüm
Hâlâ dilim o eski şarkıyı unutmamış.

Şimdi bu gönül sarayım viraneye döndü
Bunu yapabilecek bulamadım bir usta
Kurduğum tüm hayaller gözyaşımda üğündü
Ayrılık yıldönümünü kutların her temmuzda.

Ve şimdi yalnız kaldım kaderimle baş-başa
Anılarımı düşe çağırırım her gece
Çalar dururum başımı taşlardan taşa
Bir türlü son bulmadı çektiğim bu işkence.

Olanca neşelerimi o yedi bitirdi
El kadar mutlulukla duruyorum çok açım
Kim saldı hâlâ bu dertleri ve kim getirdi
Anlamıyor musunuz ben sevgiye muhtacım.

DAYAN YÜREK

Dayan yürek
Bir yokuşun kaldı
Düze çıkmak üzeresin
Yeter artık
Bırak umutsuzluğu
İşyanın dinsin
Ne geçti eline
Zamana küfrederek
Dayan yürek.

Dayan yürek
Hedefin mutluluk olacak
O'na koşacak günler yakındır
Tüm dertlerin kaybolacak
Sen de tadını çıkaracaksın yaşamanın
Eller gibi eğlenerek gülerek
Dayan yürek.

Dayan yürek
Çaresizlik uçurumun ucunda
Ha bugün düşecek ha yarın
Artık dört mevsim kış olmayacak
Gelecek elbette baharın
Bu azimle yürüyerek
Dayan yürek.

BENDE TAT BULAMADI HAYAT

Mutluluk gitti elin eli ile anlaştı
Bin hüznle evliyim hangi birin boşayım
Yetişemedim neşe gediği çoktan aştı
Ben hâlâ eski ben ile yine baş başayım.

Gözlerim ağlamanın müptelası olmuş
Haydin dertler şimşekler çakın üstüme yağın
Dedirtmeyin bana çakıyor yola koyulmuş
Umutlarım saçlarım gibi darmadağın.

Dost bilerek bana uzanan her eli sıktım
Hiç sanmıyordum bir gün yalnız kalacağımı
Umut doluydum sarhoş da değildim ayıktım
Sanmıyordum başımı taşa çalacağımı.

Dilek diledim Tanrı'dan yerine gelmedi
Kalmadı tutunabileceğim küçük bir dal
Yalanda olsa şu çileli kalbim gülmedi
Yüreğimi söküp aldın istersen yere çal.

Sonbaharım gelmeden yapraklarım döküldü
Bende tat bulamaz oldu bendeki hayat
Dışım dik ama şimdi içten belim büküldü
Hislerim uyuşuk ve de arzularım bayat.

GECELER

O tatlı uykuyu zehre bandırır
Gözlerimi alev edip yandırır
Hüzünümü ağlamakla kandırır
 Kendi âleminde olan geceler
 Benim bu halime gülen geceler

Beklemekle doğmaz sabahın tanı
Yanımda gezinir dünlerin anı
Çevirip durdurur bana zamanı
 Kendi âleminde olan geceler
 Benim bu halime gülen geceler

Düşüne düşünce zihnim yorulur
Neşe bir adım ötemde kurulur
Avcumun içinde bir kin yoğrulur
 Kendi âleminde olan geceler
 Benim bu halime gülen geceler

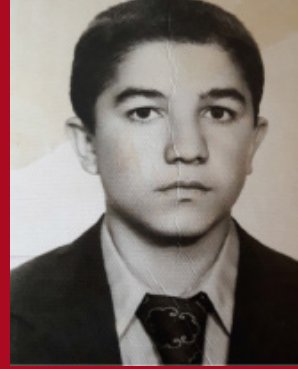
Alıp götürdü de geri salmadı
Her şeyimi aldı bişem kalmadı
Ele neşe buldu bana bulmadı
 Kendi âleminde olan geceler
 Benim bu halime gülen geceler

İÇİNDEKİLER

- 4- Keven ve Nergis
- 5- Güneş Aşarken
- 6- Soluk Tabiat 7- Ne Oldu Kele
- 8-Bir Zamanlardı
- 9-Köyüm
- 10-O Bir Güldü 11- Ellerin Gelini
- 12- Koptun mu Dilim 13- Gönül
- 14-Dörtlük
- 15-Bu Yılda Sensiz Gececek 16- Gülüm
- 17-Girme Düşüme
- 18-O Kız
- 19-Neyleyim
- 20-Yüreğiniz Soğdumu Dertlerim
- 21- Enstitülü Kız
- 22-O
- 23-Bir Şiir Yazayım Dedim
- 24- Dert Çobanı
- 25-Ne
- 26-Desene
- 27-Hüzünlerimin Düğünü
- 28-Hayalde Satılır Alamadığım
- 29-Birgün Ansızın Çıkıp Gelirsen

- 30-Yüreğın Soğsun
- 31-Sevgıye Muhtacım
- 32-Hasret
- 33-Gerçekleşmeyen Düş
- 34-Bir Söyleyebilsem
- 35-Ağla Kus Kalemim
- 36-Terkedip gidince
- 37-Ben
- 38-Sen
- 39-Sevmekte Hakkım
- 40-Seni Senden Çok Sevdım
- 41-Sohbet
- 42-Sevmesem de Olurmuş
- 43-Dayan Yürek
- 44-Bende Tat Bulamadı Hayat
- 45-Geceler

TAYYİB ATMACA

10.06.1962 Tarihinde Kahramanmaraş ilinin Afşin ilçesine bağlı Tanır Nahiyesinin Topaktaş Köyünde doğdu. Ailesi 1967 yılında Adana'nın Osmaniye ilçesine yerleşti. İlk ve Orta okulu burada bitirdi. Halen Osmaniye Ticaret Lisesi son sınıf öğrencisi olan ozan şiir yazmaya Ortaokul sıralarında başladı.

Şiir hayatını ilerletmede Hamza Ekrem'den büyük teşvik ve destek görmüştür. Birçok gazete ve dergilerde şiiri yayınlanan, mahalli şiir yarışmalarında çeşitli ödüller alan Tayyib Atmaca'nın bu ilk kitabıdır.

Birçok makale denemeleri çeşitli gazetelerde yayınlandı. Hemen hemen edebiyatın her dalı ile ilgilenen ozanın piyes ve roman çalışmaları da mevcuttur.